

FESTIVALSKE NOVINE



56. PULA

FESTIVAL IGRANOG FILMA
18. - 25. 7. 2009.
FILM POD KOŽOM

NEDJELJA, 26. SRPNJA 2009.



VELIKA ZLATNA ARENA: METASTAZE
ZLATNA ARENA ZA REŽIJU: CRNCI
ZLATNA VRATA PULE: VJERUJEM U ANĐELE





Impressum Festivalskih novina

Ravnateljica Festivala
Zdenka Višković-Vukić

Umjetnički ravnatelj
Zlatko Vidačković

Producentica
Tanja Miličić

Koordinatorica programa
Nataša Šimunov

Voditelji popratnih programa
Branka Benčić, Marko Zdravković-Kunac, Svetlana Barać, Zvonimir Rumboldt i Tomislav Fiket

Producija zabavnog programa
Ela Poljarević

Voditelj marketinga
Sandra Petrović Dishpalli

Glasnogovrnik Festivala
Hrvoje Pukšec

Voditeljica Press centra
Sanela Omanović

Za nakladnika
Zdenka Višković-Vukić

Glavni urednik festivalskih publikacija
Zlatko Vidačković

Urednik Festivalskih novina
Boško Picula

Redakcija:
Jordanka Grubač (zamjenica urednika), Matko Botić,
Ana Miljančić, Nicole Vojak, Sandra Mardešić

Službeni fotografi Festivala
Danko Vučinović (voditelj fotoslužbe), Hassan Abdel
Ghani, Slaven Radolović, Hrvoje Matoković

Grafička urednica
Irena Musi

Prijelom
Dora Badurina Šuran

Tehnička podrška
Ivica Šuran, Tomislav Erman

Urednik web stranica
Goran Ivanišević

Tisak
Novi list

Sav materijal objavljen u Festivalskim novinama
dostupan je i na web adresi www.pulafilmfestival.hr

Nakladnik:
Pula Film Festival
Laginjina 5, p.p. 29
52100 Pula, Hrvatska
tel: ++ 385 52 393 321
fax: ++ 385 52 393 320
www.pulafilmfestival.hr
info@pulafilmfestival.hr



Koje ćemo filmove gledati u Puli 2010.?

Osim što je na subotnjem susretu s novinarima u Circolu Ocenjivački sud Nacionalnog programa priopćio svoje odluke vezane uz dobitnike Zlatnih arena, predstavio se i ruski glumac Vyacheslav Krikunov te ekipa filma Ljubavni život domobrana, dok je u Kinu Valli priređen program Filmovi u nastanku

piše: Sandra Mardešić

slijedom čudnih događaja rješavaju svoj odnos, zatim *Bella Biondina* Danijela Marušića, svojevrsna prerada Romea i Julije smještena u Split u vrijeme fašističke okupacije gdje se Zrinka Cvitešić zaljubljuje u talijanskog vojnika. Filmoljupce očekuje i jedan ženski omnibus *Neke druge priče*, projekt pet redateljica iz država nasljednica bivše Jugoslavije koje prikazuju problem majčinstva i rađanja u bivšim jugoslavenskim republikama te jedan futuristički film *Show must go on* Nevija Marasovića koji je od diplomskog rada prerastao u dugometražniigrani film. Priča govori o događajima u jednom hrvatskom reality showu sedam godina nakon ulaska Hrvatske u Europsku Uniju kada izbjegla Treći svjetski rat, ali producenti *showa* zbog visoke gledanosti odluče to zatajiti (*ukućanima*). I na kraju, novost je i prvi hrvatski dugometražni animirani film u posljednjih dvanaest godina, *Duga* Joška Marušića snimljena po noveli Dinka Šimunovića. Da bi lista mogla biti i duža dao je naslutiti Nikša Sviličić, ravnatelj HAVC-a koji je najavio osam filmova koji trebaju krenuti sa snimanjem. To su: *Lea i Darija - Dječje carstvo* Branka Ivande, *Caruso* Lordana Zafranovića, *Majka asfalta* Dalibora Matanića, *Šuma summarum* Ivana Gorana Viteza, *Kotlovinu* Tomislava Radića, *Čovjek kojeg je pojelo more* Hrvoja Hribara, *Visoka modna napetost* Filipa Šovagovića, *Prevoditeljica* Biljane Čakić Veselić, *Koko i duhovi* Danijela Kušana, *Djeca jeseni* Mladen Dizdara i *Duh babe llonke* Tomislava Žaje. Za preostalih se osam filmova još čeka zatvaranje financijske konstrukcije.

OBAVIJEST O RADU KINA VALLI

Nakon godinu dana od svečanog otvaranja te gotovo šezdeset tisuća posjetitelja, pulsko kino Valli privremeno zatvara svoja filmska vrata od 26. srpnja do 12. kolovoza 2009. zbog redovitog servisiranja tehniki i manjih radova. Prvi film na rasporedu nakon kraće pauze bit će američki dugometražni animirani film *Ledeni doba 3: Dinosauri dolaze*. Veselimo se vašem dolasku!

Nacionalni natjecateljski program

Razgovori s članovima ekipe filma *Ljubavni život domobrana*

pišu Jordanka Grubač i Matko Botić

Redatelj Pavo Marinković

Hrvatski intelektualac u bijegu od politike



Glumica Dijana Vidušin u ulozi Ines Neopisiv osjećaj u Areni



Više ste u kazalištu nego na filmu. Ovo vam je prva velika uloga u filmu i važno iskustvo. Kakvim ga opisujete?

Iskustvo je odlično! To je bio moj prvi veći posao na filmu, bilo je dosta naporno i fizički i psihički, ali kada ispadne dobro onda je čovjek itekako zadovoljan. I kada ti se čini da ne možeš puno napraviti, istodobno sam radila predstavu u kazalištu i ovaj film, potrudili su te sve uspiješ.

Interakcija vas i partnera u filmu Nenada Cvetka kao Saše, zanimljiva je i lijepa u nekoj svojoj duhovitosti.

Meni je isto bio duhovit taj naš spoj, a u tom «nespojivom spoju» i jest specifičnost filma. Nenad

Ovo je na Puli bio jedan drukčiji film, film iz urbanog okruženja, s urbanim likovima i pričom...

Pa, ja radim takve filmove i bila bi laž kada bih krenuo raditi film o Romima. Ja to ne znam dobro raditi niti poznam taj društveni milje. Stvarati film *Ljubavni život domobrana* za mene je bio neki posebno normalni put.

Film je žanrovska romantična humorna drama, ima tu i društvene kritike, politike,... no, pun je nekog finog humora.

Za mene je uvijek izazov u poslu prenijeti neki smijeh koji ne dolazi u salvama nego je stalno prisutan kao neka tiha kulisa, neki sitni vez... to najviše volim raditi: urbani film, ali s gorko-slatkim okusom koji se mijenja iz gorkoga u slatko, a ima neku socijalnu i ljudsku težinu i to u vremenu koje je izrazito nepovoljno za taj tip ljudi.

Priča se odvija iz Saštine perspektive, perspektive suvremenog «domobrana».

To sam htio, da priča ne ide samo onako kako je ja vidim nego kako je vidi Saša. To je priča o potrebi hrvatskog intelektualca da pobegne od političkog okruženja, ali bez uspjeha...

Izbor glumaca? Nenad Cvetko je kao ljubavnik pravi antijunak...a rekli ste da ste ulogu pisali za njega.

Ja najradije pišem za konkretnе glumce, a to što kažete za Nenada Cvetka baš smo to htjeli. On je izvrstan glumac, glumac koji ima najintenzivniji duhovni život od svih koje znam! Da će Dijana Vidušin biti pravi izbor to sam znao čim sam je vido na kavi, a za Sašu nisam nikako htio klasičnog protagonista što su mi mnogi sugerirali, tražio sam nemoguće i to sam našao. Baš sam ponosan na Cvetka! U Hrvatskoj imate dvjesto i pedeset glumaca i bila bi prava šteta ne promisliti dobro koji najbolje odgovara kojem liku. Moj je bio pravi izbor.

Nekako ste šutljivi. Volite li uopće pričati o filmu?

Pa... nisam baš razgovorljiv ni inače.

A jeste li zadovoljni poslom koji set napravili u Ljubavnom životu domobrana?

Lagao bih kad bih rekao da nisam. Možda bih se mogao malo požaliti na uvjete, i što nije bilo malo većih priprema i više vremena za ponoviti neke stvari. Bilo je dosta naporno raditi, imali smo najmanje deset dana noćnog snimanja u teretani u vrijeme kad ona ne radi, a teško je u poslu zamjeniti dan za noć. To je bilo naporno.

Odakle ste «izvukli» lik svoga Saše?

U tom bi se liku, barem u nekom njegovom segmentu, svatko mogao pronaći. Naravno da sam njegove elemente našao i u samom sebi. Svi smo mi imali neke svoje nesigurnosti bez obzira na pojavnost i ono što dajemo prema vani. Tu nesigurnost često donosi okruženje, ljudi oko tebe koji djeluju prijeteci i ne samo što postaješ nesiguran nego te sve to dovodi u dvojbu jesu li možda oni u pravu, a ti u krivu.

Odskače li ta uloga od onih koje ste do sada radili?

Pa, ja sigurno neću igrati Jamesa Bonda ili velikog ljubavnika, ja uvijek igram likove koji su malo «pomaknuti» u društvenom ili mentalnom smislu. A ovdje sam, evo, igrao ljubavnika.

I vi ste dijete Pule, dijete Festivala. Je li vas obitelj gledala na premjeri filma u Areni?

-O bila je, bila! Imala nas cijela jedna skupina glumaca iz Pule, bila je jako plodna ta naša generacija iz 1996. Počeli smo u INK-u, a naravno da je i Festival imao utjecaja, s njim smo rasli. Očekivala sam to. No, onaj osjećaj pune Arene i nas na pozornici iza filma...bio je to neopisiv osjećaj.

**Glumac Nenad Cvetko u ulozi Saše
U Saši se svatko može
prepoznati, barem malo**



I vi ste posegnuli za redukcijom boja, to je izgleda trend u aktualnoj hrvatskoj produkciji. Što je vas motiviralo na taj postupak?

Moguće je da se dogodilo nekoliko filmova s takvim postupkom, možda to i jest neki trend, ne negiram. Što se mene tiče, moj je motiv je bio napraviti hommage filmovima koji su nastali prije više desetaka godina, a pričali su o dobrim ljudima i obradivali «dobre» teme.



Direktor fotografije Vedran Šamanović

Lijepa atmosfera Zagreba

Zagreb na filmu koji ste snimili izgleda još lijepše...

To je ono osnovno, da kamera bude u funkciji priče, scenarija i redateljeve zamisli. Ideja je bila napraviti atmosferu grada u kojem je ugodno živjeti i u kojem likovi iz filma dobro funkcionišaju.

NAGRADE 56. FESTIVALA IGRANOG FILMA U PULI

Ocjenvivački sud Nacionalnog natjecateljskog programa u sastavu:

Zrinko Ogresta, predsjednik

Vlasta Knezović, članica

Bruno Kragić, član

Vlatko Perković, član

Josip Podvorac, član

dodijelio je, uz obrazloženja, slijedeće nagrade igranim filmovima Nacionalnog programa;

Velika Zlatna Arena za najbolji film dodjeljuje se Stanislavu Babiću, producentu filma METASTAZE redatelja Branka Schmidta.

Film se nametnuo kao osobita psihološka studija skupine urbanih marginalaca obilježenih brojnim ožiljcima ovađašnje zbilje. Odlikuje se bespriječornim osjećajem za organizaciju kadra i scene kojima je ostvario uvjerljivo prožimanje dokumentarističkih i igranih komponenti.

Hypo banka dodjeljuje Branku Schmidtiju, redatelju filma METASTAZE kojemu je ocjenjivački sud 56. festivala igranog filma u Puli dodijelio Veliku Zlatnu Arenu za najbolji film Festivala nagradu u iznosu od 30.000,00 kn.

Zlatna Arena za režiju dodjeljuje se Zvonimiru Juriću i Goranu Deviću za film CRNCI.

Za preciznost i razrađenost svih oblika filmskog izlaganja kojima su dosegli rijetku redateljsku razinu pri obradi ogoljele priče.

Zlatna Arena za scenarij dodjeljuje se Antoniu Nuiću za film KENJAC.

Za osobit smisao u ocrtavanju slojevitih obiteljskih odnosa te dramaturšku zaokruženost celine.

Zlatna Arena za najbolju glavnu žensku ulogu dodjeljuje se Dijani Vidušin za ulogu Ines u filmu LJUBAVNI ŽIVOT DOMOBRANA redatelja Pave Marinkovića.

Za šarmantnu i duhovitu glumu kojom je osobitom prirodnosću ostvarila lik urbane djevojke u dilemama koje donosi suvremena svakodnevica.

Zlatna Arena za najbolju glavnu mušku ulogu dodjeljuje se Reneu Bitoraju za ulogu Krpe u filmu METASTAZE redatelja Branka Schmidta.

Za intenzivnu i dinamičnu kreaciju kojom je u nepopustljivom tempu dočarao nemir i brutalnost lika.

Zlatna Arena za najbolju sporednu žensku ulogu dodjeljuje se Leni Politeo za ulogu Babe u filmu U ZEMLJI ČUDESA redatelja Dejana Šorka.

Za brillantnu glumačku minijaturu u kojoj u razmjerno kratkom vremenu potpuno ovlađa prizorom te ključno pridonosi njegovoј autentičnosti.

Zlatna Arena za najbolju sporednu mušku ulogu dodjeljuje se Nikši Butijeru za ulogu Sarana u filmu CRNCI redatelja Zvonimira Jurića i Gorana Devića.

Za razrađenu glumačku kreaciju u kojoj je prigušenim sredstvima sugerirao unutrašnji nemir ispod izvanske smirenosti lika.

Broj Zlatnih arena za nagrađene hrvatske filmove:	3 – LJUBAVNI ŽIVOT DOMOBRANA
3 – METASTAZE	2 – U ZEMLJI
3 – KENJAC	ČUDESA
3 – CRNCI	



Zlatna Arena za kameru dodjeljuje se Mirku Pivčeviću za film *KENJAC* redatelja Antonia Nuića.

Za kolorističku ogoljelost kojom je postigao iznimno lirski ugođaj i poetski preoblikovao krajolik.

Zlatna Arena za montažu dodjeljuje se Dubravku Slunjskom za film *LJUBAVNI ŽIVOT DOMOBRANA* redatelja Pave Marinkovića.

Za izvrsnu uporabu elipsa unutar kadrova i scena te u cijelom filmu što rezultira dinamičnim i modernim montažnim izrazom.

Zlatna Arena za glazbu dodjeljuje se Srđanu Guliću Gulu za film *KENJAC* redatelja Antonia Nuića.

Za melodičnost koja pospješuje emocionalnost priče i pridonosi gradaciji odnosa među likovima filma.

Zlatna Arena za scenografiju dodjeljuje se Velimiru Domitroviću za film *LJUBAVNI ŽIVOT DOMOBRANA* redatelja Pave Marinkovića.

Za uvjernljivu scenografiju koja nepogrešivo slijedi blago poetičan duh filma.

Zlatna Arena za kostimografiju dodjeljuje se Doris Kristić za film *U ZEMLJI ČUDESA* redatelja Dejanu Šorka.

Za svestranu kreaciju kostima kojima je pokazala raznolikost suvremenih društvenih slojeva.

Posebna Zlatna Arena za masku dodjeljuje se Jasni Rosini za film *METASTAZE* Branka Schmidta.

Za odmjerenu masku kojom je pridonijela upečatljivosti likova i njihovih stanja.

Posebna Zlatna Arena za ton dodjeljuje se Dubravki Premar za montažu zvuka u filmu *CRNCI* redatelja Zvonimira Jurića i Gorana Devića.

Za majstorsku orkestraciju šumova kojom je znatno osnažila ugođaj i doživljaj filma.

Posebna Zlatna Arena za specijalne efekte – nije dodijeljena.

Vjesnikova nagrada Breza za najboljeg debitanta dodjeljuje se Lani Barić za glavnu žensku ulogu u epizodi Žuti mjesec redatelja Zvonimira Jurića u omnibusu *ZAGREBAČKE PRIČE*.

Za suptilan a širok raspon u sugeriranju emocionalnih stanja lika mlade i očigledno ostavljene trudnice.

Tvrta Kodak dodjeljuje Mirku Pivčeviću, dobitniku Zlatne Arene za kameru u filmu *KENJAC* redatelja Antonia Nuića nagradu u iznosu od 1.500 EUR.

Nagrada se dodjeljuje u formi diplome, a omogućuje dobitniku nabavu KODAK negativ vrpce u navedenom iznosu i u specifikaciji prema vlastitom izboru.



Nagrada OKTAVIJAN

Hrvatskog društva filmskih kritičara za najbolji hrvatski dugometražniigrani film

dodjeljuje se filmu *KENJAC* redatelja Antonia Nuića s prosječnom ocjenom 4,11

1. *KENJAC*, redatelja Antonia Nuića – 4,11

2. *METASTAZE*, Branka Schmidta – 4,0
3. *CRNCI*, Zvonimira Jurića i Gorana Devića – 3,59
4. *ZAGREBAČKE PRIČE*, Nebojše Slijepčevića, Matije Klukovića i Gorana Odvorčića, Ivana Sikavice, Branka Ištvančića, Zvonimira Jurića, Ivana Ramljaka i Marka Škobalja, Daria Pleića, Igore Mirkovića, Zorana Sudara – 3,0
5. *BLIZINE*, redatelja Zdravka Mustaća – 2,53
6. *LJUBAVNI ŽIVOT DOMOBRANA*, Pava Marinkovića – 2,41
7. *U ZEMLJI ČUDESA*, Dejana Šorka – 2,33
8. *VJERUJEM U ANĐELE*, Nikša Svilicića – 2,31
9. *ČOVJEK ISPOD STOLA*, Nevena Hitreca – 2,0
10. *PENELOPA*, r Bena Ferrisa – 1,75

Nagrada Hrvatskog društva filmskih kritičara. za najbolji igrani film u Međunarodnom programu dodjeljuje se filmu *LJUBAVNICI* redatelja Jamesa Greyja s prosječnom ocjenom 4,50

1. *LJUBAVNICI* – 4,50

2. *Ravnica u plamenu* – 4,33
3. *Absurdistan* – 4,25
4. *Ahil i kornjača* – 4,17
5. *Zarobljenik* – 4,00
6. *Inspektor Bellamy* – 3,86
7. *Tulpan* – 3,83
8. *Raj je zapadno* – 3,67
9. *Transsiberian* – 3,50
10. *Povratak u Brideshead* – 3,29
11. *Ubojica* – 3,29
12. *Francuski žigolo* – 3,17
13. *Krajolik br. 2* – 2,83
14. *Voljela sam te toliko dugo* – 2,67
15. *Krvava grofica* – 2,60
16. *Modrobradi* – 2,40



Žiri mladih filmofila u sastavu:

1. **Marija Škrlec**, predsjednica
2. **Mateja Brodarić**
3. **Matej Bunić**
4. **Tomislav Kvaternik**
5. **Tomi Miladinović**
6. **Livio Rajh**
7. **Goran Ribarić**
8. **Marina Starčić**
9. **Iva Tomac**
10. **Ivana Vinko**

donio je slijedeću odluku:

Nagrada Žirija mladih filmofila za najbolji film Međunarodnog natjecateljskog programa dodjeljuje se Costa-Gavrasu redatelju filma RAJ JE ZAPADNO

1. Raj je zapadno - 45

2. Ljubavnici - 41
3. Zarobljenik - 39
4. Krajolik br. 2 - 37
5. Ahil i kornjača - 37
6. Povratak u Brideshead - 36
7. Voljela sam te toliko dugo - 34
8. Ravnica u plamenu - 32
9. Francuski žigolo - 32
10. Tulpan - 30
11. Transsiberian - 30
12. Krvava grofica - 29
13. Inspektor Bellamy - 28
14. Absurdistan - 28
15. Ubojica - 28
16. Modrobradi - 23

Nagrada Žirija mladih filmofila za najbolji film Nacionalnog natjecateljskog programa dodjeljuje se Branku Schmidtu redatelju filma METASTAZE

1. METASTAZE, redatelja Branka Schmidta 45

2. U ZEMLJI ČUDESA, redatelja Dejana Šorka 42
3. KENJAC, redatelja Antonia Nuića 35
4. LJUBAVNI ŽIVOT DOMOBRANA, redatelja Pava Marinkovića 34
5. CRNCI, redatelja Zvonimira Jurića i Gorana Devića 34
6. ZAGREBAČKE PRIĆE, redatelja Nebojše Slijepčevića, Matije Klukovića i Gorana Odvorčića, Ivana Sikavice, Branka Ištvančića, Zvonimira Jurića, Ivana Ramljaka i Marka Škobalja, Daria Pleića, Igore Mirkovića, Zorana Sudara 32
7. ČOVJEK ISPOD STOLA, redatelja Nevena Hitreca 28
8. VJERUJEM U ANĐELE, redatelja Nikše Sviličića, 25
9. BLIZINE, redatelja Zdravka Mustaća 24
10. PENELOPA, Ben Ferris, 21



ZLATNA VRATA PULE Nagrada publike u Areni

Glasovanjem za Nacionalni program prikazan u Areni, publika je dodijelila nagradu publike filmu VJERUJEM U ANĐELE redatelja Nikše Sviličića

1. **VJERUJEM U ANĐELE**, redatelja Nikše Sviličića, 4,57
2. U ZEMLJI ČUDESA, redatelja Dejana Šorka 4,41
3. KENJAC, redatelja Antonia Nuića 4,31
4. METASTAZE, redatelja Branka Schmidta 4,03
5. ZAGREBAČKE PRIĆE, redatelja Nebojše Slijepčevića, Matije Klukovića i Gorana Odvorčića, Ivana Sikavice, Branka Ištvančića, Zvonimira Jurića, Ivana Ramljaka i Marka Škobalja, Daria Pleića, Igora Mirkovića, Zorana Sudara 3,77
6. ČOVJEK ISPOD STOLA, redatelja Nevena Hitreca 3,77
7. LJUBAVNI ŽIVOT DOMOBRANA, redatelja Pava Marinkovića 3,43
8. CRNCI, redatelja Zvonimira Jurića i Gorana Devića 3,20



Nagrade popratnog programa 640x480max

Tročlani žiri u sastavu:

Jakov Kosanović, filmski kritičar

Zoran Stajčić, urednik rubrike Showbizz na portalu Dnevnik.hr

Matija Debeljuh, video umjetnik

donio je Odluku o dodjeljivanju nagrade Partnera Festivala, T-Com:

1. LUKI KIVELI, autoru Radničke klase, LCD televizor LG 37 LH 3000, godinu dana MaxTv-a, te prigodan promotivni poklon

2. BERISLAVU SCHEJBALU, autoru filma Agneza se kupa, posebnu nagradu

a po glasovima publike najbolje je ocijenjen

DAVID BAGARIĆ, autoru Koraka, kojemu se dodjeljuje nagrada Partnera Festivala: godinu dana Maxtv-a, te prigodan promotivni poklon

Nacionalni natjecateljski program

Gledatelji u Areni o filmu u Nacionalnom programu *Ljubavni život domobrana*

BOJAN MARTINČIĆ (27)

Dobar film. Sviđa mi se što je Saša tako smotan, ali simpatičan. A i glazba je odlična. Ta tema koja prati cijeli film sjajno mi je legla. Ines koju tumači Diana Vidušin me oduševila. Pokazala se kao već muškarac od Saše.



VJERAN RAĐA (20)

Nisam baš oduševljen, film mi je pomalo statičan. Ništa konkretno se ne događa, nisam percipirao ni početak ni kraj. Prikazuje se samo dio nečega, jednog života, koji nema završetak. Pojedine likove nisam ni shvatio, kao što je general.



MAJA ROIĆ (19)

Film je prikazao čovjeka onakvim kakav jest i to mi se jako svidjelo. Mislim da su se mnogi u publici mogli prepoznati u Saši i Ines. Moram pohvaliti glazbu koja je stvarno izvrsna i svemu daje jednu veseliju notu. Također i gluma, pogotovo Dijane Vidušin koja je u filmu vrhunska.



Gledatelji u Areni o filmu u Nacionalnom programu *Metastaze*

MARTINA REŠKOSKI (18)

Još imam podijeljeno mišljenje o filmu. Surov je i opak, pokazuje sve ono što nitko ne želi primijetiti, a oko nas je. Moram pohvaliti brillantnu glumu Renée Bitorajca, koji je zbilja jako dobro utjelovio lik jednog nasilnika, i isto tako Franju Dijaka, koji me i prije oduševio svojim glumačkim mogućnostima.



ALAN ČAĆE (19)

Uistinu odličan film. Nisam nešto tako očekivao od hrvatskog filma. Odnos ljudi u velikom gradu, i sve ono loše u ljudima prikazano je veoma uvjernljivo. Autentično. Svi znaju da postoje takvi ljudi, ali je još brutalnije kada to vidimo iz ovoga kuta. Pohvala scenaristu i redatelju.



KORNELIJE ILOVAR (34)

Svidio mi se film, pogotovo njihov specifični vokabular. Dobar prikaz zagrebačkog života i onoga što nas okružuje. Nemam nikakvih zamjerki.



anketirale Nicole Vojak i Ana Miljančić

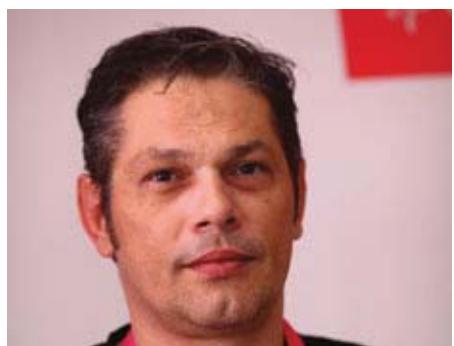
GLUMCI NA FESTIVALU

Među mnogobrojnim upečatljivim glumačkim izvedbama na ovogodišnjem Festivalu u Puli svojim su se nastupima istaknuli i Slaven Knežević iz filma Zagrebačje priče te Rene Gjoni iz filma U zemlji čudesna.

Mostarac glumi na romskom, Newyorčanin na hrvatskom

razgovarale: Jordanka Grubač i Nicole Vojak

Slaven Knežević, glumac u filmu Recikliranje u sklopu Zagrebačkih priča



sam novi i paralelni svijet. Dakle, nije se dogodila samo ova filmska priča o paralelnom svijetu velegrada već sam, radeći na njoj, i ja stekao svoj paralelni svijet... Bude li film išao dalje pod naslovom Zagrebačke priče... mislit će publika, pa ovo je Calcuta! Mislili smo da takvi prizori postoje samo ondje, ali, evo, imamo i mi svoju Calcutu i to imamo dvije priče iz Kozari Boka u ovom filmu.

Paralelni svijet pod svjetlima reflektora...

Da, osvijetljen reflektorima. Tamo žive ljudi puni topline, specifičnog mentaliteta i navika i kulture, i sada kad sam sve to viđao i upoznao, sad mi je pravo čudo da neki redatelj već nije napravio kao cjelovečernji film za to sigurno ima potencijala. Bogme, ako ništa, sam ču ga producirati!

Rene Gjoni, glumac u filmu U zemlji čudesna



U prvi mah gledatelj će promisliti - gle, odličnog naturščika! - kad vas vidi u Recikliranju, jednoj od zagrebačkih priča...

...da...(smijeh) to svi kažu, pa dobro... to valjda tako mora biti. Ja ipak nisam naturščik, Akademiju sam počeo u Sarajevu a završio u Zagrebu, a ova uloga u Recikliranju, e, iza toga se krive puno, puno rada, bilo je teško raditi na stranom jeziku, u ovom slučaju romskom. Al, vidio sam da mogu i to, da se mogu izraziti na bilo kojem jeziku.

Kako je bilo raditi film u okruženju ljudi s ruba u svakom smislu, na lokacijama deponija ili najsičnijima deponiju?

To je divno iskustvo koje me oduševilo, fasciniralo, privuklo svojom neobičnošću, u tom Kozari Boku otkrio

Newyorčanin ste hrvatskog podrijetla, nemate fiksni ansambl u kojem radite, a sebe definirate kao slobodnog umjetnika. Kako je došlo do Vaše suradnje s redateljem Dejanom Šorkom?

Redatelj pobjedničkog filma



Branko Schmidt stigao u Pulu u pravom trenutku: *Metastaze* nagrađene Velikom zlatnom arenom

Sebe definiram baš tako, kao slobodnog umjetnika. Usudio bih se reći preslobodnog. Što se redatelja tiče, poznajemo se od ranije. Bio je kod mene na večeri jednom prilikom u Zagrebu. Pričali smo, onako bez obveza, i onda mi je rekao da ima scenarij s ulogom koja bi mi savršeno odgovarala. Pristao sam bez razmišljanja.

Kako opisujete suradnju sa svojom malom kolegicom Marijom Stjepanović.

Mala je Marija sjajna i izvrsno se podnosila naporna, noćna snimanja. Ja sam također počeo glumiti kao mali, s jedanaest godina. Znači, bio sam otprilike njezine dobi sama. Osobno dobro sam se snašao u svojoj ulozi i kako mi se svidjela.

Ovo vam nije prvi put na Festivalu, a zasigurno ni posljednji...

Tako je. Bio sam prvi put prije nekoliko godina s filmom *Dva igrača s kluge*, također u reziji Dejana Šorka. Trenutačno imam nekoliko projekata u Hrvatskoj, a otac vlasnik antikvarijata u Hrvatskoj, a obitelj mi živi u Zagrebu. U planu su mi projekti s redateljima Krstom Papićem i Filipom Šovagovićem. Također, imat ću malo veću ulogu u sapunici koja je trenutno u nastajanju, *Dolina sunca*. I u njoj ću glumiti Amerikancu.

HRVATSKI FILMSKI FOKUS



Održan razgovor o hrvatskoj filmskoj produkciji

U subotu je u dvorani Circola održan Okrugli stol Hrvatskog filmskog fokusa na kojem su selektori međunarodnih festivala, strani novinari i kritičari umjetničkom ravnateljiju Zlatku Vidačkoviću i novinarima iznijeli svoje dojmove o ovogodišnjoj hrvatskoj produkciji. Iako vrlo različitih stavova i stupnja poznавanja hrvatske kinematografije, Fokusovci su oko jednog bili složni: u «fokusu» su im ostali *Crnci*, *Kenjac* i *Metastaze*, te će vjerojatno putovati na Festival u Novi Sad i u Bitolu, dok ravnatelj festivala istočnoeuropejskog filma u Cottbusu, Roland Rust nije želio otkriti svoje favorite. Iako su gotovo svi bili impresionirani količinom filmova za jednu malu zemlju i oduševljeni Festivalom i organizacijom, neki Fokusovci su pokušali dati smjernice za budućnost. Tako je Ronald Bergan, kritičar londonskog lista *The Guardian* upozorio na potrebu samokritičnosti te ustrajavanja na kakvoći i uvođenju stranih članova ocjenjivačkog suda. Roberto Olla, izvršni direktor Euroimagesa istaknuo je pak prednost koprodukcija na ovim prostorima koji dijele sličnu kulturu i jezik.

Izjave sudionika

Frederic Boyer, umjetnički ravnatelj Dvotjedna redatelja (Quinzaine), Cannes

Iz ovogodišnje filmske produkcije izdvojio bih filmove Crnci i Metastaze. Crnci su me dojmili razrađenošću mizanscene i odličnim glumačkim izvedbama, a i Metastaze imaju slične adute. Ono što je zajedničko ostalim filmovima je da se počesto prevelika pozornost posvećuje sukobima, odnosno dijaloskim scenama pri čemu se zaboravlja na način na koji likovi u sebi proživljavaju takve mučne dramske trenutke. To su kadrovi koji nerijetko nedostaju dok s druge strane postoje suvišni kadrovi praznog hoda nefokusirane pozornosti vrlo dobrih glumaca kojima su redatelj i snimatelj trebali dati preciznije upute.

Aliona Shumakova, predselektorica za Istočnu Europu Festivala u Veneciji

Vrlo korisna novina ovogodišnjeg Festivala igranog filma u Puli je odlično organizirani Hrvatski filmski fokus, posebice njegov program filmovi u nastanku, koji mi je pružilo mogućnost da upoznam situaciju u hrvatskoj kinematografiji u kratkom prezentaciji svakog projekta. Ono što je za mene kao selektorici najvažnije jesu osobni kontakti i mogućnost upoznavanja s producentima i redateljima. Jedna od najboljih vijesti ovogodišnjeg Festivala je da je unatoč krizi šest filmova u fazi postprodukcije. Bilo je lijepo vidjeti da iskusni redatelji kao što su Matanić i Radić rade na svojim novim projektima, ali i da se javljaju nova imena kao što je Nevio Marasović čiji film *Show Must Go On* nakon viđenog isječka s nestrpljenjem očekujem.

Eva Zaoralova, umjetnička ravnateljica Festivala u Karlovym Varyma

Pomalo mi je neugodno iznositi vrijednosne sudove budući da se moj rad na festivalima sastoji od selekcije filmova a ne u izjavama o kvaliteti lokalne kinematografije općenito te se u to neću upuštati. Ipak, ono što mogu primijetiti je da je hrvatska kinematografija puna glumačkog potencijala jer su glumačke izvedbe u filmovima koje sam vidjela mahom vrlo dobre, no problem je u tome da se često moraju nositi s scenarijima i redateljima koji ne znaju u potpunosti iskoristiti njihov potencijal. Najviše su i se svidjeli *Crnci* i *Metastaze*, jer je riječ o filmovima koji jedini imaju međunarodni potencijal.

Roland Rust, ravnatelj festivala istočnoeuropejskog filma u Cottbusu

Dojmo me je porast broja filmova proizvedenih u Hrvatskoj tijekom proteklih dvanaest mjeseci. Posebice bih izdvojio raznolikost tema i stilskih pristupa kao i općenito visok standard zanatskog umijeća i tehničkih vještina filma. Držim da su tri do četiri filma (od deset proizvedenih) pogodna za svjetske filmske festivalne vrlo dobar rezultat. Općenito govoreći Festival igranog filma u Puli još se jednom dokazao kao idealno mjesto za prikaz nacionalne produkcije kao i odlično mjesto za daljnju promociju hrvatske kinematografije.

Sergei Lavrentiev, programski direktor Tarkovski filmskog festivala, Ivanovo

Drago mi je da je jedan od ponajboljih hrvatskih redatelja, moj prijatelj Branko Schmidt i njegov producent Stanislav Babić konačno su dobili Veliku zlatnu Arenu. Mislim da su je u potpunosti zasluzili. Njihova priča podsjeća na onu Larsa von Triera ili Thea Angelopoulosa u Cannesu. Iskrene čestitke.

Annamaria Percavassi, umjetnička ravnateljica Alpe-Adria festivala u Trstu

Za mene je bilo pozitivno iskustvo biti dio Hrvatskog filmskog fokusa jer sam otkrila autora čiji rad nisam prije poznавala. Riječ je o Zvonimiru Jurčiću koredatelju filma *Crnci* koji me duboko dirnuo i redatelju prekrasnog kratkog filma *Žuti Mjesec* kojeg će pozvati i na svoj festival. Vidjela sam i novu energiju redatelja Branka Schmidta u filmu *Metastaze*, a riječ je autoru čiji rad već dugo pratim i poštujem i koji će s tim filmom zasigurno pronaći put do većeg broja međunarodnih festivala. Cijenim i humanost Dejana Šorka u oporovi priči o Alici *U zemljii čudesna*. Dakle ovogodišnji je Festival donio tri dobra filma za koje se nadam da će imati i distribuciju izvan Hrvatske i nastojat će ime u tome pomoći.

Blagoja Kunovski umjetnički direktor Festivala u Bitoli i kritičar MRTV i Sinopsisa

Bilo je lijepo nakon gotovo dvadeset godina ponovo doći u Pulu i na Hrvatskom filmskom fokusu upoznati najnovije hrvatske filmove. Ideja tog programa kao i ugledni inozemni gosti pristigli u Pulu kako bi u njemu sudjelovali jamstvo su festivalskog života ovogodišnje hrvatske filmske produkcije. Kao umjetnički direktor Festivala Braća Manaki u Bitoli kao najizglednijeg kandidata za našu konkurenčiju od viđenog izdvoji bih film *Metastaze* redatelja Branka Schmidta.

Will Tizard, novinar, Variety

Hrvatski film odiše novom energijom koja se očituje kako brojem filmova na ovogodišnjem Festivalu u Puli tako i razino produkcije, složenosću scenarijera koja koja je posebice vidljiva u filmovima Crnci, Kenjac i Metastaze. Rad Hrvatskog audiovizualnog centra bit će ključan za nastavak tog vala jer treba pružiti potporu i omogućiti razvoj talenata. Snažne dramatične priče koje trebaju ispričati filmaši uz dokazanu vizualnost i ostale filmske elemente čine da je bar jedna pozitivna stvar konačno izašla iz mračnih godina nedavne prošlosti. Viva Pula!

Vladan Petković, novinar Screen Internationala i Cineuropa

Nakon tri uzastopne godine u Puli vidim da se razina kvalitete u hrvatskoj kinematografiji održava dok kvantiteta istodobno raste. Prethodne dvije godine video sam po dva dobra filma u Nacionalnom programu, a ih je godina donijela tri: *Kenjac*, *Metastaze* i *Zagrebačke priče*. Pritom moram napomenuti da u trenutku pisanja ovog teksta još nisam pogledao *Crnce* od kojih dosta očekujem. S raspodjelom nagrada ne slažem se u potpunosti jer mislim da je *Kenjac* najbolji film festivala i da je nepravedno zaobiđen njegov iznimno glumački ansambl.

Anna Franklin, direktorka portala Film New Europe

Ovo je bio moj prvi dolazak u Pulu i iznimno me je dojmila dobra organizacija Festivala i Hrvatskog filmskog fokusa. Stigla sam u zanimljivom trenutku razvoja hrvatske filmske proizvodnje i mogla svjedočiti prvoj žetvi filmova proizvedenih po novom sistemu financiranja preko Hrvatskog audiovizualnog centra. Rekordan broj novih

filmova oduševio me je i stoga što hrvatski filmaši ne igraju na sigurno nego su spremni riskirati i suočiti se s teškim temama. Moj osobni favorit bila je drama *Crnci* zbog sjajne glume i čvrste strukture, a izdvjajla bih i *U zemljii čudesna* u kojoj su glumački nastupi također sjajni. Film *New Europe* nastavlja pratiti hrvatsku kinematografiju kako člancima o Festivalu i Hrvatskom filmskom fokusu tako i kroz izvještaje našeg hrvatskog dopisnika.

Ronald Bergan, filmski kritičar, The Guardian, London

Rijetko je naći dojmljivije mjesto za održavanje filmskog festivala no što je to Pula sa svojom spektakularnom Arenom koju iz večeri u večer gotovo do posljednjeg mesta ispunja raspoložena, mahom domaća, publika. Bez obzira da li srdačan aplauz na kraju projekcije označava potporu viđenom na filmskom platnu ili je riječ o potpori *našima*, kao primjerice na nogometnim utakmicama, veličanstvena atmosfera koja podsjeća na gladijatorske igre tjera VIP ložu da svoje palčeve usmjerava gore i dolje.

Jean Roy, filmski kritičar, L'Humanite, Pariz

Bilo je veliko zadovoljstvo biti u Puli i i vidjeti filmove u Areni. Oduševila me je brojnost i različitost naslova, uključivši kratke, animirane i neke vrlo obećavajuće filmove u nastanku. Sa zadovoljstvom sam ustanovio da je neprijateljstvo iz razdoblja nedavnog rata zamijenjeno suradnjom susjednih zemalja na filmskim projektima, a to može samo koristiti hrvatskoj kinematografiji i kao i kinematografiji susjednih zemalja, da prošire svoje tržište i razviju prave, velike priče.

Gabriele Barrera, filmski kritičar, Best movie, Milano

Što se može ponijeti kući iz ovog prekrasnog istarskog grada? Lako je reći. Publika koja ispunjava pulsku Arenu i koja plješće, ovdje, na 56. festivalu igranog filma u Puli, izgleda poput huligana kinematografije, a ne samo kao obični filmofili koji želete iskusiti otkrivanje nove Venecije ili Cannes-a. Entuzijazam koji se udiše na Festivalu u Puli ne može se pronaći na festivalima u mojoj Italiji, a isti je slučaj i s bajkovitim filmovima poput *Vjerujem u anđele*, mračnih *Crncaca*, obiteljske drame *Kenjac*, nasinjih *Metastaza*, i uvjерljivog *Ljubavnog života domobrana*. Ovdje se film slavi i pohodi poput rock-koncerta, film je tradicija i slavlje; koji se talijanski festival može podižiti takvim iskonskim entuzijazmom?

Dubravka Lakić, filmska kritičarka, Politika, Beograd

Moji favoriti u ovogodišnjoj hrvatskoj filmskoj produkciji bili su *Crnci*, *Kenjac* i *Metastaze*. Prostor mi ne dopušta da svoje mišljenje detaljnije obrazložim no svakako bih naglasila da hrvatska kinematografija *razbudi* i da ima sjajne glumce, odlične direktore fotografije, ali i dobru scenariističku bazu. Hrvatski filmski fokus bio je odlična prigoda za upoznavanje s novim hrvatskim filmovima i draga mi je da sam u njemu mogla sudjelovati.



Festival igranog filma u Puli posebno se zahvaljuje na suradnji pulskim javnim službama:

Dobrovoljno vatrogasno društvo Pula
HEP, Elektroistra Pula

Istarski domovi zdravlja

Javna vatrogasna postrojba Pula

Lučka kapetanija Pula

Lučka uprava Pula

MUP Pula, Policijska postaja Pula

MUP Pula, Postaja prometne policije

Obrtnička komora Istre, Udruženje obrtnika Pula

Pulaparking d.o.o.

Pulapromet d.o.o.

Pula Herculanea d.o.o.

I posebna zahvala:

Nebojša Subanović

Meteo-Info d.o.o.

Weather Forecast Presentations

Poljana Z. Mikine 46, 10000 Zagreb, Croatia

HRVATSKI FILMSKI FOKUS

Roberto Olla, izvršni ravnatelj Eurimagesa

Lokalne priče univerzalnog potencijala

razgovarao: Goran Ivanišević

Eurimages je fond Vijeća Europe za koprodukcije, distribuciju, izložbe i digitalizaciju europskih kinematografskih radova s ciljem promocije europske filmske industrije i ohrabivanja distribucije filmova i njegovanja kooperacije među profesionalcima. Sjedište Euroimagesa je u Strasbourg u Francuskoj. Roberto Olla, izvršni ravnatelj Eurimagesa gost je ovogodišnjeg Festivalaigranog filma u Puli gdje je održao okrugli stol s hrvatskim producentima.

Koji su bili ciljevi okruglog stola koji ste održali s hrvatskim producentima?

Fond je osnovan 1989. i trenutačno ima 33 države članice. Kako svaka država članica ima svoje specifičnosti najbolji način za njihovo upoznavanje jest osobni kontakt s producentima. Festivali, poput ovog u Puli koji su slavlje filmske umjetnosti, mjesto su okupljanja producenata i stoga idealna za takvu vrst kontaktata. Kako se Euroimages također mijenja i nastoji biti što bliže producentima tako je kontakt s producentima od iznimne važnosti jer on može povećati učinkovitost same organizacije Euroimagesa.

Dosad je nekolicina hrvatskih projekata dobila potporu Euroimagesa.

Kao što je poznato osnovni uvjet da bi projekt dobio potporu jest da je riječ o međunarodnoj koprodukciji. Od projekata u kojima je većinski ili manjinski sudjelovala Hrvatska potporu su dobili Karaula Rajka Grlića, Ničiji sin Vinka Brešana, Neka ostane među nama Rajka Grlića, Neke druge priče omnibus pet redateljica s prostora bivše zajedničke države u kojem iz Hrvatske sudjeluje Ivona Juka i novi projekt redateljice Jasmile Žbanić u kojem je hrvatska manjinski koproducent.

Kakav bi bio idealan projekt koji bi dobio potporu Euroimagesa?

Idealan projekt bila bi primjerice priča koja se smještena lokalno, a koja istodobno ima i univerzalni potencijal. Takav projekt siguran sam ne bi imao problema u pronalasku stranog partnera. U projektima koji dovijaju potporu Euroimagesa posebnu pozornost posvećujemo scenarijima, odnosno temi priče i načinu na koji je ona ispričana te potom mjestu gdje je smještena. Nastojimo da kakvoće ima odlučujuću ulogu pri izboru projekata koji će dobiti potporu no tu uvijek ima mesta za poboljšanje. Tako primjerice scenarije koji nam pristižu šaljemo na recenziju



Roberto Olla

scenaristima u zemljama koje nisu interesno uključene u taj projekt. U to su uključeni i hrvatski scenaristi čija su imena tajna kako bi se izbjegla bilo kakva mogućnost pritiska. Euroimages nastoji svoj rad učiniti što je moguće transparentnijim i biti što je više moguće na usluzi producentima.

Međunarodni natjecateljski program Europolis-meridijani

Vyacheslav Krikunov, glavni glumac u filmu Zarobljenik

Zarobljenik je film o ljepoti

razgovarao: Goran Ivanišević

Vyacheslav Krikunov stigao je u Pulu kako bi predstavio film Zarobljenik, svoj glumački filmski debi, u kojem je nastupio u glavnoj ulozi.

Kako je došlo do vašeg angažmana u filmu Zarobljenik?

Riječ je o spletu okolnosti, slučajnosti i dobre doze sreće. Naime, potičem iz Vladivostoka i na tamošnjem sveučilištu studirao sam glumu. Studentska predstava koju smo napravili svidjela se selektoru velikog međunarodnog studentskog festivala u Moskvi koji nas je uvrstio u program zadnjeg izdanja prije no što je taj festival radikalno promijenio konцепciju. Asistentica redatelja Alekseja Uchitela bila je na predstavi i sudio joj se moj izgled i izvedba te je napravila nekoliko fotografija. Fotografije su se svidjele Alekseju Uchitelu koji mi je uvrstio u uži izbor za glavnu ulogu, a na kraju mi je dodijelio malu ulogu u Zarobljeniku. Već tada planirao sam preseliti se u Moskvu, a nakon što sam dobio ulogu vrlo sam brzo bio ponovo u Moskvi. Snimio sam svoju ulogu na Krimu, vratio se u Moskvu i s prijateljima dobro proslavio. Sljedećeg jutra zazvonio mi je telefon i glas s druge strane pitao je što radim iduća dva i pol mjeseca. Kad sam rekao da sam

sloboden rekli su mi da sam dobio glavnu ulogu u Zarobljeniku jer redatelj ipak nije bio zadovoljan glumom izabranog glumca. Poslali su auto s kojim sam cijeli dan obilazio Moskvu u potrazi za pravim brojem uniforme i ronilačkim odijelom tako da sam na Krim gdje se snimalo došao avionom u dva sata noću.

Kako su protekli prvi dani na setu?

Budući da praktički nisam imao vremena za pripremu prvi su dani bili iznimno stresni. Osim toga, već prvoga dana snimali smo scenu u kojoj se u olju pod velikim pljuskom penjemo uz planinu, jednu od zadnjih scena u filmu. Scenu smo snimali tri dana. Bilo je vrlo hladno s temperaturama oko nule i na nas je izlivena ogromna količina vode. Bilo je iznimno naporno, a ronilačko odijelo koje nas je trebalo grijati ispod odjeće natopljeno vodom postalo je teško gotovo koliko i ja sam. Po završetku snimanja te scene svi smo bili prehladeni tako da je snimanje prekinuto na tjedan dana. Kasnije se ispostavilo da je to bila najteža scena tako da smo ostatak snimili mnogo lakše. Ipak na kraju snimanja, koje je u konačnici potrajalo tri mjeseca, nisam izdržao i rekao sam redatelju da je pravi sadist.

Nije se naljutio nego mi je objasnio da je prije toga snimao dokumentarce te da je težio dokumentarističkoj uvjjerljivosti. Premda se na samom snimanju nisam baš najbolje slagao s Iraklijem Mskhalaiom koji je igrao Čečena, s njim kao i s ostalim kolegama sa seta Zarobljenika i danas sam, zbog intenziteta proživljenog, dobar prijatelj.



Vyacheslav Krikunov

Kakve su bile reakcije premijerne publike?

Zarobljenik je premijeru imao na ruskom nacionalnom festivalu Kinotavr. Nakon projekcije zavladao je muk i u potpunoj tišini publike je napustila dvoranu. Komentara nije bilo, ali su zato sutradan sa svih strana počele stizati pohvale. Duboko dirnuti viđenim ljudi su trebali neko vrijeme kako bi svoje emocije pretočili u riječi.

Kako se nakon Zarobljenika nastavila vaša glumačka karijera?

Imao sam ponudu uglednog moskovskog kazališta da se pridružim njegovom ansamblu, ali sam je odbio jer se želim posvetiti filmu. Glumio sam u novom filmu Andreja Smirnova koji se nakon trideset godina vratio režiji, a nakon devet mjeseci tehnički vrlo zahtjevnog snimanja novi filma Alekseja Uchitela je pri kraju i nakon Pule vraćam se na set kako bi snimio zadnje kadrove.